

Б 4641

1925

кн. 4

КИ УРОЦИ

ий до 26 Декемврий 1925 год.

ХРИСТОВИЯ ЖИВОТЪ

(продължение)

„Ако иска да прави нѣкой неговата
воля ще познае за поучението дали е
отъ Бога или азъ отъ самосебе си
говоря“. (Исусъ).

Иоанъ 7, 17

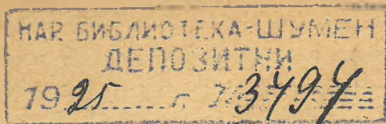
Дарбитъ на 26 Декемврий (13 сѣбота)
сѣж опредѣлени за мисията въ Бирма и
Южна Индия.

АДВЕНТНО ОБЩЕСТВО

София ул. Солунска — 47

I 16862

28

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

за времето отъ 3 Октомврий до 26 Декем-
врий 1925 година.

1 УРОКЪ — 3 Октомврий

**Исусъ известява смъртта си. Той плаща хра-
мовия данъкъ. Показва истинското величие
въ царството небесно.**

Мат. 17, 22—18, 10 (Мар. 9, 31—50; Лука 9, 46—50).

Въведение

Единъ пжтъ Исусъ указа предъ ученицитъ си на своитъ страдания. Сега се чувствува задълженъ да подчертае казаното по-рано. Той показва на ученицитъ си, че неговата смъртъ ще бжде пжтя къмъ победа. Неговото възкресение ще потвърди това.

Отъ историята на чудесната ловидба на риба проличава и достига до насъ и неговата слава. Исусъ открива своята висота въ смирение доброволно за наше спасение той се отказва отъ правата на царското си достойнство.

Въпроси

1. Кое събитие предизвестява Исусъ? Мат. 17, 22. 23-а. При кой случай указа той за пръвъ пжтъ на своитъ страдания? Мат. 16, 21.

2) Какво впечатление направи това предизвестие на

ученицитѣ? Лука, 9, 45. Мат. 17, 23, посл. часть Коя бѣше причината за това? Лука 24, 21-а; Деян. 1, 6. Съ какво се опитва Исусъ да се утеши? Мар. 9, 31, посл. изречение.

3. Какъвъ въпросъ задаватъ храмовитѣ бирници на Петра? Мат. 17, 24. Кои И усови думи имъ бѣха известни? Мат. 12, 6. Тѣй, съ какво намерение поставиха тѣ въпроса? Мар. 12, 13.

4. Какъвъ данѣкъ бѣ това? Забел. 1.

5. Какъ отговори Петъръ за Господа? Мат. 17, 25-а. Но за какви размишления дава Исусъ поводъ съ *своя* въпросъ къмъ Петра? Ст. 25 б. Забел. 2.

6. Но защо пакъ плаща Исусъ храмовия данѣкъ? Ст. 27. Забел. 3.

7. Какво изискваше Исусъ отъ ученицитѣ си? Мат. 16, 24. Но въпреки това по какво се разговаряха тѣ по пжтя? Мар. 9, 34.

8. Какъ си тѣ представляваха царството небесно? Що очакваха тѣ за себе си? Мар. 10, 37.

9. Затова какъвъ въпросъ отправиха тѣ Исусу? Мат. 18, 1. Забел. 4. Какво желае Господъ отъ този, който иска да бжде пръвъ въ царството небесно? Мар. 9, 35.

10. Какъ може да бжде последния пръвъ? Забел. 1. Какво промѣнение изисква това? Мат. 18, 4.

11. Дори на кого трѣбва да служатъ ученицитѣ? Ст. 5. Защо издига Исусъ службата надъ децата? Лука 18, 15.

12. Какъ иска Исусъ да изглежда онова, що се прави за децата? Мар. 9, 37. Каква цена се дава тогава на служенето на децата? (Служене на Бога).

13. Какъ иска Исусъ да се постѣпва съ младенцитѣ въ вѣрата? Мат. 18, 5; Евр. 5, 13. Заб. 6. Що значи

възвишаване надъ малкитѣ въ вѣрата? Мар. 9, 42. Забележка 7.

14. Чрезъ кои институти доказва нашата църква, че въ нея живѣе духътъ, който Исусъ изисква?

Забележки

1. Това не бѣше нѣкакъвъ граждански данѣкъ, но единъ религиозенъ вносъ, който трѣбваше да плаща всѣки 20 годишенъ юдеинъ годишно половинъ сикълъ, около 50 лв., за поддръжка и украса на храма.

2. „Докато жителитѣ на една страна сж длъжни за поддръжката на своя царъ да плащатъ данѣкъ, неговитѣ собствени деца сж свободни отъ това. Тѣй сжщо бѣ изисквано отъ Израиля, изповѣдващия народъ да подкрѣпятъ службата за него; Исусъ обаче, Божиятъ Синъ, бѣ свободенъ отъ такова едно задължение. Ако свещеници и левити като служители на храма бѣха изключени отъ това задължение, колко повече този, за когото храмътъ бѣ домъ на Отца му!“ Е. Г. В.

3. Исусъ отрича законното задължение за себе си и за своитѣ. Той трѣбваше принципиално да наблегне на своята богосиновность. При все това той заплаща вноса. Той не държи на своята свобода. Тя си остава въ службата на любовта. Отъ едно отклонение да плати можеше лесно да се теглятъ фалшиви заключения и да се попречи на дѣлото му. Така той *практично* се отказва отъ височайшитѣ си права. 1 Кор. 10, 23.

4. Единъ въпросъ, който ни показва тогавашния вѣрски уровень на ученицитѣ. Въ своето голѣмство тѣ не се никакъ съмняватъ. Тѣ се считатъ за достойни и въ правото си да заематъ първитѣ мѣста между тѣхъ има едно най-високо. Кой е призванъ за това почетно мѣсто? Какъвъ мракъ!

5. Въ царството небесно това е друго яче, не както при земнитѣ отношения. Това иска Исусъ да внуши

на ученицитѣ си чрезъ парадоксалнитѣ (противнозвучещитѣ) си думи. Предъ човѣцитѣ е голѣмъ този, *комуто* мнозина служатъ Предъ Божитѣ очи е най-голѣмъ този, *който* служи на всички.

6. Да познаемъ Христа въ детето, въ слабия — това е истинско величие. Истински голѣмиятъ има обширенъ погледъ, той цени малкото споредъ отношението му къмъ Христа. Тогава той ще се пази да не наскърби едно отъ тѣзи малкитѣ.

7. Свѣтътъ е за оплакване поради съблазнитѣ. Тѣ могатъ да се изкоренятъ, защото всѣкога действуватъ непризвани. Евангелието не е отговорно за това. Който изповѣдва Христа, трѣбва въ неговия духъ и да постѣпва.

2 УРОКЪ — 10 Октомврий

Примирителность и притчата за лукавия слуга Мат. 18, 15—35.

Въведение

Любовта познава само единъ стремежъ, да доведе брата, сестрата на правия пѣтъ. И Господъ решително изисква да не се уморяваме въ тѣзи стремежи. Исусовата снизходителность изглежда смайва Петра. И той е готовъ до известна мѣрка да спечелва брата чрезъ любовъ. Но до кога ще трѣбва да се претърпѣва? Неограничена снизходителность би карала брата къмъ все нови грѣхове. Въ неговъ личенъ интересъ е да се тегли една гранична линия. Кога се свършва прощението на грѣховетѣ или развързването, кога започва задържането на грѣховетѣ или вързването? Достатъчно ли е седемъ пѣти?

Въпроси

1. Какво сме длѣжни да сторимъ, ако единъ братъ направи явна грѣшка? Мат. 18, 15. (Чети само първитѣ

7 думи). Що трѣбва да стане тогава? Ст. (5 първа половина на („Обличи го“). Заб. 1.

2. При кое условие разговора ще бжде успѣшенъ? Гал. 6, 1. Що означава такъвъ единъ успѣхъ за църквата? Мат. 18, 15, втора половина.

3. Къмъ какво принуждава неуспѣха Ст. 16. Где трѣбва да търсимъ причината за това? Каква гаранция представлява вземането на опитни братя? Забел. 2.

4. Какъвъ по-нататъшенъ пжтъ трѣбва да се опита ако и това не помогне? Ст. 17, първа половина. Чрезъ кой органъ въ църквата става това? (Съвета).

5. Кому трѣбва най-после да се остави случая? Ст. 17. Какво трѣбва да стане съ непоправимитѣ? 1 Кор. 5, 13.

6. Кжде го отправя църквата съ това? Мат. 18, 17, втора частъ. Що значи това? Мат. 9, 11—13. Забележка 3.

7. Кое обещание е въ сила за църквата, ако тя отсжда като Божия скужителка? Мат. 18, 18. Като какво трѣбва да се гледа решението въ такъвъ случай? Пакъ тамъ.

8. Въ какво трѣбва първомъ да се увѣри църквата? Ст. 19, 20. Чий Духъ тогава напоява църквата при прилагане на църковната дисциплина? Рим. 8, 9; 1 Кор. 12, 11.

9. Къмъ какъвъ въпросъ подбужда Исусовото наставление Петра? Мат. 18, 21. По кой начинъ изказва Исусъ отговора си? Ст. 23.

10. Какво се предполагаше въ стария заветъ? Бит. 4, 23, 24. Въ какво трѣбва да се яви висотата на новия заветъ? Мат. 18, 22. Забел. 4.

11. Кое ужасно право даваше Мойсеевия законъ? Изх. 22, 2; 4 Царе, 4, 1; Лев. 25, 39—47; Мат. 18,

БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН

25. Въ какво виновния вижда едничката си надежда? Мат. 18, 26.

12. Какъвъ успѣхъ има молитвата? Мат. 18, 27; 1 Иоан. 1, 9; Плачъ 3, 22, 23. По кой начинъ трѣбва Божията благодать да носи лихва? Мат. 18, 33. Забел. 5.

13. Какво различие има между забравяне и прощение? Каква опасностъ има за всички насъ? Ст. 35.

Забележки

1. „Господъ иска несъгласия между църковни членове и всички трудности въ църквата да се изглаждатъ въ възможно по-тѣсенъ кръгъ. Единъ отричащъ се и заядливъ духъ вреди най-много на църквата „Свидетелства“.

2. Може би ни липсва нуждната мъдростъ, изискуемата се кротостъ. Може би братътъ има основание да отрече нашата безпристрастностъ. Нека да се вардимъ отъ прибързана присъда? Онова което не ни се удава, може да се постигне чрезъ съединени сили. Нека да вземемъ или двама снисходителни братя, които да изпитатъ случая и които се ползуватъ съ довѣрието на другия.

3. Господъ учи ясно, че е необходимо да се пази реда и чистотата въ църквата. Ако увещанието не помага, отпадналия не бива да се държи повече въ църквата. Въпреки това църквата нѣма право да осъжда. Дисциплината е едно възпитателно средство за богосиновство. Ако дисциплираната способностъ на църквата се изчерпи остава ѝ мисионерската. Любовта се загрижва за ново решение.

4. Който брой не прощава. Той само отлага отмъщението. Прощение значи унищожение грѣха и упражняване любовта въ всичката ѝ пълнота.

5. Нашето богатство е Божията благодать. Това е капиталътъ, който Богъ ни подарява. Той трѣбва да носи лихви, които по сѣщество сж средни съ майката. Не

може, невъзможно е да се живѣе отъ благодатѣта, ако се отрича любовта. Високомѣрие и липса на любовъ не сж угодни Богу.

3 УРОКЪ — 17 Октоврий

Следване Исуса — Разпращане на седем- десетѣтъ.

Лука 9:57—10:20 (Мат. 8:19—22; 22—24)

Въведение.

Исусъ очаква отъ тѣзи, които искатъ да се присъединяватъ къмъ него сжщата решителностъ, каквато той показваше за прославяне на своя Отецъ. Признакъ на истинско ученичество е безусловно отричане отъ себе си и отъ свѣта. Съ подходящи примѣри Исусъ изказва нагледно мисълта си. Последва разпращането на седемдесетѣтъ, които трѣбва по поведатъ единъ себеотреченъ животъ пълненъ съ трудъ и неприятелство. Исусовиятъ ученикъ трѣбва да бжде готовъ да върши неуморна, несебелюбива мисионска работа.

Въпроси.

1. Действувахе ли силно Исусовата сила и мждросіъ? Мат. 8, 19. Какъвъ отговоръ даде Исусъ? ст. 20.

2. Отблъскване ли е това? Заб. 1. Какво изисква следването на Исуса? Мат. 13, 44; 1 Кор. 5, 8.

3. Кога мислѣше другъ единъ да се присъедини къмъ Исуса? Лука 9, 59. Защо Исусовия отговоръ изглежда безпощаденъ? ст. 60; Изх. 20, 12. Какъ да си обясниме положението на нѣщата? Заб. 2.

4. Защо се изисква свещена безпощадностъ? 1 Кор. 7, 23. Мат. 11, 12. Какъ се поставяше Исусъ къмъ човѣшки свръзки и отношения? Мат. 12, 46—50: 16, 23.

5. Какво разпращане предприема Исусъ? Лука 10, 1. Защо трѣбва да има желанието да спечели съработници? ст. 2.

6. Съ какво снаряжение трѣбва да тръгнатъ ученицитѣ? ст. 3, 4. Защо трѣбва тѣ всѣка своя грижа да оставятъ на него? Ис. 22; Ис. 34, 15; Лука 10, 7, 8.

7. Какъвъ трѣбва да бжде предмета на тѣхната проповѣдь? Лука 10, 9. Какъ да се отнасятъ съ тѣзи, които не ги приематъ? Лука 10, 10, 11. Деян. 13. 50, 51.

8. Какво стана съ единъ градъ, който отклони предложениа му миръ? Втор. 20, 10—12. Приложи това къмъ Христовитѣ вестители на миръ! Заб. 3.

9. Защо Господъ казва за Капернаумъ, че се възвисилъ до небето? Лука 10, 15; Мат. 11, 23; 4, 13; 8, 5; 9, 1.

10. Имаше ли той успѣхъ въ Капернаумъ? Мар. 1, 33, 34. Каква бѣше обаче Исусовата цель? Мар. 1, 15.

11. По кой принципъ ще се отнесе Господъ нѣкога? Лука 12, 47, 48; Мат. 11, 22, 24. Тѣй че въ какво се състои особения грѣхъ на ония градове? Лука 10, 13, 14; Мат. 23, 37. Забел. 4.

12. По кой начинъ се изявява и днесъ Господъ къмъ дѣлото на своитѣ слуги? Лука 9, 16; 1 Сол. 4, 8; 2 Кор. 5, 20.

Забележки.

1. Съ това Исусъ не го отблъсква. Но и не го мами. Той само му казва какво го очаква Който иска да ходи съ него, трѣбва да знае съ какво се обвързва. Пжтя на Господа води презъ унижение, бедность и лишения. Никога не му се дава спокойно мѣсто. Който търси небесното не намира съчувствие у човѣцитѣ. Затова е необходимо пълно предаване.

2. Единъ израстналъ синъ оставя родината, за да търси прехрана въ чужбина. Следъ години посещава ро-

дината си и пакъ заминава. Минаватъ години и отново се връща въ дома. Бащата е остарѣлъ, не може да се грижи вече за себе си. Синътъ вижда това и остава „да погребѣ баща си“, па макаръ да минатъ още месеци и години. Тѣй и този въ урока ни тѣй дълго отлага последването на Исуса, доде (следъ месеци или години) погребѣ баща си. Исусъ знае свързаната съ отлагана тогава опасность и затова настойчивото увещание: което може да стане още днесъ, не оставяй за утре!

3. Подъ проклетия изпада и грѣха, който се тегли отъ Исусовитѣ пратеници на миръ. Отърсването на праха означава чистотата на вестителитѣ отъ вината на проклетия градъ.

4. Исусъ изисква подновяване. Това иска той да предизвика чрезъ слово и дѣло. Какво изобилие отъ любовъ, излѣ той надъ ония градове! Напраздно! Останаха си въ безгранично равнодушие. Това е, което го боли. Това го кара къмъ заплашване. Може би то ще сполучи това, което любовта не успѣ. Непокаяността не може да остане ненаказана. Серизно поучение за насъ.

4 УРОКЪ — 24 Октомврий

Исусъ се моли. Изцѣление на десетъ прокажени. Мат. 11, 25—30; Лука 17, 11—19.

Въведение.

Исусъ не регистрирва голѣми успѣхи. Сърдцата оставатъ непокаяни. Тази невъзприемчивость бѣ тежкъ изпитъ за неговата любовъ, за търпението и кротостта му, които той не би могълъ да издържи, ако погледитѣ му бѣха насочени надолу. Но съ погледъ къмъ живия Богъ всѣко раздражение. И всредъ най-горчиви опитности той може да хвали и прославя Отца. Той му благодари

за славната задача, за хода, който Богъ е предначерталъ за дѣлото си, за особената учебна и спасителна дейность, която се е нему възложила.

Въпроси.

1. Нашия урокъ започва съ думитѣ: „Въ онова време“. По кое време бѣ това? Мат. 11, 20; Лука 9, 10; Мар. 6, 30. Какъ говори Исусъ въ тази молитва на Отца? Мат. 11, 25. Защо тъй? (Той избира името, което хармонира съ съдържанието на молбата).

2. Кое чувство говори въ Исусовата молитва? Лука 10, 21-а. Като какво отбѣлзва той познанието на неговата личность? Мат. 11, 25 (откровение); Мат. 16, 17.

3. Къмъ кои назовани въ ст. 25 хора принадлежаха Петъръ и другитѣ ученици? Мат. 5, 3; 1 Кор. 1, 26. Какво обещание е дадено на такива? Лука 1, 53.

4. Изключени ли сж ученитѣ и даровититѣ отъ благословенията на евангелието? Иоанъ 3, 16; Рим. 2, 11; Титу 2, 11; Ис. 53, 12. За какво въ действителность благодари Исусъ? Забележка.

5. Къмъ кого се обръща Исусъ съ 27 стихъ? Чрезъ кого се добива Божиятъ даръ? ст. 27-а; Иоанъ 13, 3. Опредѣли по-точно „всичко“! Еф. 2, 18; Иоанъ 17, 2. 1 Кор. 15, 25. 27.

6. Само кой може да изяви тайната на божеството? Мат. 11, 27-6. Защо само той? Иоанъ 10, 30. Що следва отъ това? Иоанъ 14, 6.

7. На кого иска да се открие Господъ? Мат. 11, 28; Ерем. 31, 25; Ис. 42, 2. Подъ кое условие ще ни успокои той? Мат. 11, 29 пър. изречение.

8. Подъ чие бreme въздишатъ повечето човѣци? Рим. 6, 17; 1 Кор. 7, 23. Какъ става това? Лука 11, 46.

9. Какъвъ е по характеръ Исусъ? Мат. 11, 29;

втора часть. Каква опитностъ ще направимъ ние? ст. 30; 1 Иоанъ 5, 3; Фил. 14, 13.

10. Разправи накратко историята за изцѣлението на десетътъ прокажени! Защо стоеха тѣ издалечъ? Лука 17, 11—19.

11. По какъвъ начинъ изпълнява Исусъ молбата имъ? ст. 13. 14. Кога се очистиха тѣ? Какво трѣбваше да се научатъ да върватъ?

12. Що пропустнаха изцѣленитѣ съ изключение на единъ? Кой е този единъ? Кое е най-важното за насъ? Псал. 103, 2.

Забележка.

Спасителътъ прославя Отца задето божествената истина незапълнена чрезъ никое човѣшко измишление, независима отъ всѣко духовно развитие, е Божий даръ за всички, които ожидать богосиновството. Евангелието сжщо тѣй не е изобретение на човѣшката мждростъ, но Божий даръ.

5 УРОКЪ — 31 Октомврий

Изцѣлението на слепородения въ сѣбота. Иоанъ 9: 1—42.

Въведение.

Иоанъ, четвъртиятъ евангелистъ свързва Исусовото дѣло съ юдейскитѣ празници, съботни обичай и богослужебни действия, за да сравни по този начинъ външното съ вътрешното, преходното съ вѣчното. Въ нашия разказъ е дума за сѣботата следъ празника на шатритѣ. Този празникъ бѣ сжщевременно празникъ на особно освѣтление. За споменъ на огнения стълбъ на вечерята

на празника запалваха въ двора на храма три голѣми златни канделебри. Изобилната свѣтина се разтилаше надъ цѣлия Ерусалимъ. Свършеше ли се празника, прекратяваше се и освѣтлението на Ерусалимъ. На това преходно освѣтление Исусъ противопоставя друго по добро, което дава вътрѣшна печалба и е отъ друга трайностъ. Това е освѣтлението чрезъ Христа, който избавя отъ религиозно-нравствения мракъ.

Въпроси.

При изобилието на материята ние ще се спремъ на три главни мисли:

А. Въпроса относно произхода на злото.

Б. Изцѣления предъ сѣда на фарисеитъ.

В. Исусовата присѣда, или: Дѣлението на човѣцитъ въ видящи и слѣпи.

А. Въпроса отде иде злото.

1. Къмъ какъвъ въпросъ подбужда срещата на ученицитъ съ единъ слепецъ? Иоанъ 9, 1. 2. Какъвъ предразсѣждкъ се забелезва въ въпроса имъ? Деян. 28, 4. Забел. 1.

2. Исусъ отклонява въпроса „защо“. По-важенъ е за него въпроса „за какво“. За какво трѣбва да послужи слѣпотата? ст. 3.

3. Какво счита Исусъ за най-важно, когато го срещнатъ болка и нужда? ст. 4. Каква е нашата задача въ такива случаи? Гал. 6, 9; Мат. 5, 14.

4. По кой начинъ извършва Исусъ изцѣлението? ст. 6 7. Какъвъ успѣхъ има послушността на вѣрата? ст. 7 б.

Б. Изцѣления предъ сждъ.

5. Въ какъвъ день стана чудото? ст. 14. Какво ни става сега ясно? ст. 13.

6. За какво се извика изцѣления? ст. 15. Каква е целта обаче на този въпросъ? Какъ се гледа на Исуса? ст. 16; Мат. 7, 16.

7. По кой начинъ изцѣлениятъ се раздѣля отъ невѣрующитѣ? ст. 17. Какво подозиратъ фарисеитѣ задъ цѣлата работа? ст. 18. 19.

8. Защо родителитѣ не посмѣватъ да се поставятъ явно на страната на истината? ст. 20—22. На какво становище остава изцѣлениятъ срещу всички съмнения и противоречия? ст. 25.

9. До кжде отива той даже? ст. 27. 30—33. Съ какво завършва геройското му застъпничество за Исуса? ст. 34.

С. Исусовата присжда, или: Дѣлението човѣцѣтъ на видеци и слѣпи.

10. Въ кое общество се приема той сега? ст. 35. Забел. 2. Кое желание изказва той? ст. 36. Какъ му се отговаря? ст. 37. 38.

11. За какво сравнение използува Исусъ цѣлата случка? ст. 39. Въ що се състои слѣпотата на Исусовитѣ врагове? Чия е вината за това? ст. 41.

12. Кой въпросъ трѣбва ние да зададемъ за себе си? ст. 40.

Забележки.

1. Въ старо време се вѣрваше, че всѣки постигнатъ отъ сждбата, го е заслужилъ. Па дори заради скрити, тайни грѣхове. И тогава започваше посочване съ прѣстъ, шушукането, сжденето.

И днесъ често се мисли тъй, често и при Божия народъ. Това е недостойно за църквата.

2. Изпъждането не създава голѣми грижи на човѣка. Изключенъ е отъ една църква, бѣ приетъ въ друга една много по добра. Въ изцѣленията ние виждаме църквата на бждащето, която не може да бжде повредена нито чрезъ подигравки и затвори, нито чрезъ клади и разпъвания.

6 УРОКЪ — 7 Ноемврий.

Добриятъ пастиръ. Иоанъ 10, 1—21.

Въведение.

Образната речъ за добрия пастиръ е тѣсно свързана съ разказа за слѣпородения. Последния бѣ токущо научилъ, че Исусъ е истинскиятъ израилевъ пастиръ, следъ като злитъ пастири го бѣха изпѣдили. Това що въ този разказъ се показва за единъ човѣкъ въ десетата глава се казва за всички.

Образа, който Исусъ представя на слушателитѣ си, направи работата ясна и разбрана. По добро средство за представяне това въобще нѣмаше. За тази картина се интересувахе всѣки, още повече че и тѣхния Богъ бѣ представенъ подъ образа на единъ пастиръ (Пс. 23; Ис. 40, 11).

Въ притчата се говори за кошара, кждето нощно време се подслоняватъ овцитѣ. На сутринята идва овчарьтъ за извеждане стадото, похлопва на вратата и вратарьтъ му отваря. Тогава той свиква стадото, извежда го на паша и го пази.

Въпроси.

1. Подъ какъвъ образъ е често представянъ Божия народъ още въ стария заветъ? Пс. 100, 3; Мих. 7, 14.

2. Кой е добриятъ пастиръ? Иоанъ 10, 12-а. Какъ нарича Господъ тѣзи, които днесъ пасатъ стадото още? Еф. 4, 11. Какъ се нарича Исусъ за разлика отъ другитѣ? 1 Петр. 5, 4.

3. Като какъвъ се опредѣля още Исусъ? Иоанъ 10, 9-а. И кой е вратарьтъ? Деян. 14, 27. Въ какво съотношение стоятъ двамата? Иоанъ 10, 15. 20.

4. Подъ какво условие може нѣкой да се нарече пастиръ? ст. 2. 7. 9-а. Въ каква опитностъ Исусъ става врата? Иоанъ 3, 3. 5; 1 Тим. 2, 5.

5. Какъвъ успѣхъ ще има такъвъ единъ пастиръ? ст. 3-а; Деян 16, 14.

6. Какъ си представяше Моисей пастирската работа? Чис. 27, 15—17. Кой бѣше съвършеното изпълнение на тази молба? Иоанъ 10, 12-а. 4.

7. До кжде се простира познанието на добрия пастиръ? ст. 3-б; Изх. 33, 17; Ис. 43, 1. Кое правило важи за тукъ за всички които служатъ на църквата? Иоанъ 13, 15

8. Какъ се наричатъ тѣзи, които безъ да сж направили опитности съ Исуса се нагрѣбватъ съ пастирска длъжностъ? Иоанъ 10, 1. 8. 10. Мат. 7. 15. Защо заслужватъ тѣ това име? Лука 11, 52, Мат. 21, 13.

9. Каква задача си е поставилъ добриятъ пастиръ? Иоанъ 10, 11; 1, 16. Въ кого е този преизобилень животъ? Еф. 1, 7. 8. 19.

10. Какъ постъпва наемникътъ при една опасностъ за стадото? Иоанъ 10, 12-б; 13; Езек. 13, 5. На какво е тѣхното внимание? Зах. 11, 16; Фил. 2, 21.

11. Съ какво доказва Исусъ пастирството си? Иоанъ 10, 12-а. 15; 15, 13. Въ какъвъ смисълъ трѣбва да се разбира това предаване на душата? Иоанъ 10, 17, 18.

12. Кое ще бжде една сжществена частъ отъ пастирската му работа? Иоанъ 10, 16; Ис. 40, 11. Съ какво право може да се каже за адвентния народъ, че притежава пастирски духъ? Откр. 22, 17.

13. Кога ще намърятъ думитъ въ Иоанъ 10, 16 съвършеното си изпълнение? Откр. 21, 3.

7 УРОКЪ — 14 Ноемврий.

Притчата за милостивия самарянинъ. Лука 10, 25—37.

Въпроси.

1. Какъвъ важенъ въпросъ поставя законника? ст. 25. Кого оставя Исусъ да отговори на този въпросъ? ст. 26.

2. Какво доказва законникътъ чрезъ отговора си? Втор. 6, 3 и Лев. 19, 18. Какво казва Исусъ? ст. 28. Какво можемъ да научимъ отъ Исусовия начинъ на по-стѣпване?

3. Какво бѣше намѣрението на законника съ въпроса си? ст. 25-а. Чрезъ какво се изяви това му намѣрение? ст. 26. Чрезъ какъвъ другъ въпросъ се мжчи да покрие това? ст. 29.

4. Какъ се отнасятъ юдеитъ съ несънародницитъ? Мат. 5 43. Кого смѣтатъ и днесъ повечето хора свой ближенъ?

5. Какво становище показва Исусъ въ своето поведение? Какъ се изказваха строговѣрующитъ юдеи по това поведение? Мат. 11, 19.

Притчата сега изразява гледището Исусово, което той отдавна практикуваше.

6. Защо трѣбва да отбележимъ участъта на пѣтника като ужасна? ст. 30. Каква надежда озари нещастника когато чу той стѣпки?

7. Какъ постъпиха свещеника и левитена? ст. 31, 32. Кое кара „благочестивитѣ“ човѣци да отминатъ падналия? Що си каза всѣки отъ двамата?

8. По малка ли бѣше опасността за самарянина? Бѣше ли му нещастникътъ близъкъ? Какъ би могълъ да се оправдае ако бѣ заминалъ?

9. Но защо въпреки това той помогна? ст. 33. Какво трѣбва да си е казалъ? Какъ се обходи той съ наранения? ст. 34 35.

10. Какво накара Исусъ законникътъ да признае? ст. 36. 37-а. Какво допуска той съ отговора си?

11. Кой е представенъ въ действующитѣ въ притчата лица? Изпълнени ли сж въ християнството Христовитѣ думи: Иди и ти прави сжщото?

12. Защо приписа Исусъ ролята на немилосердие на единъ правовѣренъ свещеникъ и ролята на любовта на единъ еретикъ самарянинъ?

13. Де трѣбва да помогнемъ ние днесъ? Як. 4, 17. Какъ трѣбва да помогнемъ?

8 УРОКЪ — 21 Ноемврий

Въ кжщата на Мария и Марта. При фарисея.
Лука 10, 38—42; 11, 37—54.

Въведение.

Докато краткия разказъ за Мария и Марта ни дава още еднѣжъ ясенъ отговоръ на въпроса за вѣчния животъ, посещението Иисусово при фарисея му дава случай за последната дума по тѣзи хора.

Времето на щаденето е минало. Противниците не искатъ да се обърнатъ, нито да се изучатъ. Запазването на тѣхнитѣ собствени предимства ги повече интересува отъ въпроситѣ на истината. Тѣ не могатъ да бждатъ водители на народа. Тѣ сж най-голѣмитѣ и най-опаснитѣ

врагове на Божието царство. Затова длъжностъ на Месия е сериозно да предупреди народа и ученицитѣ, да ги заварди отъ тѣхъ, и да разкрие вътрешната тѣхна сжщина.

Въпроси

1. Какво правимъ ние, когато ни дойде единъ милъ намъ гостъ? Какво търси при насъ единъ добъръ приятелъ? Какво можемъ да предполагаме за Исуса като гостъ? Мат. 20, 28.

2. Где е поканенъ Исусъ споретъ днешния ни урокъ? Лука 10, 38. Какво становище спрѣмо Господа можемъ да предполагаме у Марта и Мария? Ст. 40-а. Какво трѣбва да видимъ въ тѣхното поведение?

3. Какво характеризира поведението на Мария? Ст. 39. Но какъ Марта схваща работата? На какво обръщатъ вниманието на госта? Ст. 40-б.

4. Какво иаразяватъ думитѣ на Исуса къмъ Марта? Ст. 41. Съ това осжда ли това, що тя прави? Какъ се изказва Исусъ за поведението на Мария? Ст. 42. Какво трѣбва да научимъ отъ сестритѣ по обходата къмъ гоститѣ наши?

5. Коя случка дава поводъ на Исуса къмъ изобличението на фарисеитѣ? Лука 11, 37.38. Какво значение имаха фарисеитѣ за религиозния животъ на народа? Мат. 23, 2.

6. Какво следствие трѣбваше да има тѣхното водителство? Мат. 15, 14. Защо не избира Исусъ пжтя на мирното поучение? Иоанъ 12, 39.40.

7. Кое бѣше побуждението за тѣхното действие? Мат. 6, 55. Какъ сждѣха тѣ за значението си? Лука 11, 43. Каква бѣше при тѣхъ мисльта? Ст. 46.

Какъ изпълняваха тѣ закона? Ст. 42-а. Какъ се отнасяха тѣ къмъ сжщественитѣ Божи заповѣди? Ос. 6, 6; Мих. 6, 8; Лука 11, 42. б

9. Въ какво отношение стои при фарисеитѣ положението на сърдцето къмъ външността? Лука 11, 39, 44. Тѣй що означаватъ двата символа за паницитѣ и гробовѣтѣ? (Вънкашенъ видъ и вътрешна действителностъ).

10. Каква бѣ сждбата на пророцитѣ? Ст. 47—51. Защо имъ се случваше тѣй? Кое зае и продължи тѣхното дѣло? Мат. 5, 17.

11. Где въ църковната история намираме една борба, която има много общо нѣщо съ Исусовитѣ мѣрки срещу фарисеитѣ? По поводъ на какво се е обявила и реформацията въ борба противъ вънкашното и за вътрешното? (Прощение, литература, монашество).

12. По кой начинъ се води днесъ Исусовата борба срещу фарисеизма. Откр. 14, 8 - 11,

9 УРОКЪ — 28 Ноемврий

Предупреждение относно лицемѣрство, човѣшки страхъ и плѣтско упование
Лука 11, 1—21.

Въпроси

(Господъ току що дойде отъ при фарисеитѣ, чието естество той бѣ напълно разкрилъ).

1. Голѣмо ли бѣ множеството, което се намѣри тамъ? Ст. 1-а. За кого първомъ се отнасятъ Исусовитѣ думи?

2. Коя опасностъ заплашваше и ученицитѣ? Ст. 1-б. Въ какво се състои лицемѣрието? 2 Тим. 3, 5; Ер. 9, 7; забел. 1.

3. Какво ще стане съ добритѣ както и съ злитѣ? Лука 12, 2. 3. Затова по кой принципъ трѣбва да жи-

вѣятъ Иисусовитѣ привѣрженици? Мат. 5, 14.15; Иоанъ 3, 21, Забел. 2

4. Въ какво вижда Иисусъ една огъ главнитѣ причини за лицемѣрството? Лука 12, 4. До кжде се простира властѣта на противника? Ст. 4.

5. Какво научи Петъръ отъ думитѣ на учителя си? 1 Петр. 3, 13—15. Въ какво показва поведението на християнскитѣ кръвни свидетели, че сж вѣрвали Иисусовитѣ думи въ Лука 12, 4? Евр. 11, 35.

6. Какво трѣбва да застане на мѣстото на човѣшкия страхъ? Лука 12, 5; Як. 4, 12. Какъ да се разбира Божиятъ страхъ? Откр. 17, 6. 7; 1 Царе 12, 24.

7. Какво се е задължилъ Спасителътъ? Лука 12, 6. 7; Мат. 6, 25. 26. Кой фактъ показва, че ние човѣцитѣ сме по-ценни Богу отъ всички други създания? Иоанъ 3, 16; 1 Петр. 1, 18, 19.

8. Но какво очаква Господъ отъ чадата си? Лука 12, 8. 9. Чрезъ какво се отричаме отъ Господа? Забел. 3.

9. До кжде може да заведе отричането? Ст. 10. Какво разбираме подъ хула противъ духа? Забел. 4.

10. Отъ какво не трѣбва да се страхува този, който иска да изповѣдва Господа? Ст. 11. 12; Мат. 10, 19, 20.

11. Какво искаше нѣкой измежду народа? Лука 12, 13. Какво становище заема Иисусъ? Ст. 14; 1 Петр. 4, 15.

12. Какво лежеше въ основата на молбата на човѣка? Лука, 12, 15. Съ коя притча Иисусъ излага сжщната на любостяжанието? Ст. 16—21.

13. Какъ мислѣше богатиятъ да стори? Ст. 18. 19. А какъ го нарича Богъ? Ст. 20.

14. А какво можеше той да стори? Ис. 58. 7; 1 Тим. 6, 18. Какво би се казало тогава за него? Сравни Лука 12, 21.

Забележки

1. „Лицеѣрство е, когато вътрешното е зло и се покрива съ единъ пласть добро, или ако познава и има нѣщо добро и отъ страхъ предъ човѣци го е скрилъ, отрекълъ дори и похулилъ“ (Бенгелъ).

2. Добритѣ биватъ изкушавани да скриватъ доброто. И това е лицеѣрство. Когато Богъ е направилъ свѣтлина, очаква се да свѣти на други.

3. „Когато иска да изповѣдва Христа, трѣбва да го има въ себе си; той не може да раздава нѣщо, което нѣма. Неговитѣ ученици могатъ да говорятъ непрестанно за учения, могатъ да употребяватъ самитѣ Исусови думи. И пакъ да не го изповѣдватъ: именно ако не притежатъ кротостта и любовта Исусова. Единъ духъ, който е противоположенъ на Хвистовия духъ, го отрича, безразлично какво изповѣдание може човѣкъ да даде. Ние можемъ да отречемъ Христа чрезъ лъжливо говорене, чрезъ безумно дърдорене, чрезъ безполезни и неблагои думи, чрезъ пренебрежение на задълженията си, чрезъ участвуване на грѣховни удоволствия; можемъ да го отречемъ като се приравняваме въ свѣта: чрезъ неучтиви обноси, чрезъ наклонността да наложимъ нашето мнение или да се самооправдаемъ, чрезъ, съмнение съ безполезни грижи. Съ това свидетелствуваме че Христосъ не живѣе въ насъ“. Е. Г. В.

7. Говори се за нѣкого, че е сторилъ грѣхъ противъ Светия Духъ, *Въ цѣлия Новъ Заветъ нѣма нито дума за грѣхъ противъ Светия Духъ, който не се прощава*. Казва се (въ Еф. 4, 30): „Не оскърбявайте Светия Духъ!“ А въ Мат. 12, 31.32‘ Мар. 3. 28. 30. и Лук. 12, 10 се говори все за хула противъ Светия Духъ.

Всѣко непослушание, всѣки грѣхъ оскърбява Светия Духъ. Тогава той изисква да се преклонимъ предъ Бога и да просимъ прощение, и той ни прощава.

Хула е обаче нѣщо друго. Това могатъ само тия, които сж получили за него едно по-дълбоко впечатление. Така фарисеитѣ получиха едно по-дълбоко впечатление за Исуса; тѣ обаче заключиха сърдието си и съвестъта си, заеха едно враждебно становище спремо него и потънаха въ съзнателна злина. Когато Исусъ изцѣри единъ бѣсенъ, тѣ казаха: „Той изгонва бѣсоветѣ чрезъ началника на бѣсоветѣ, Велзевула“. Съ Тѣзи думи тѣ нарекоха Светия Духъ, който живѣе въ Исуса, бѣсъ, *и това е хулене Духа Светаго*. Съ това тѣ искаха да му пресекатъ влиянието, за да запазятъ себе си. Това бѣ едно изявление изказано отъ пълна злина и противъ убеждението имъ. Умразата ги накара на тази ужасна хула.

Много рѣдко, най-добре никога, да не твърдимъ за едного човѣка, че е похулилъ Светия Духъ.

10 УРОКЪ — 5 декемврий.

Увещание къмъ будность и вѣрность.

Лука 12, 35 — 59

Въпроси.

Каква картина избра Исусъ, за да покаже необходимостта отъ будность? ст. 35—39

2. Въ какво състояние желае той да намѣри слугитѣ си? ст. 36а. 37а. Кога ние отговаряме на това? ст. 35

3. Какво значи да бждемъ опасани? Забележка. Кой може да се нарече блестяща свѣтлина? Фил. 2, 15; Мат. 5, 16.

4. Защо се изисква тази постоянна готовность? Лука 12, 39 40. Затова къмъ кое увещание се вижда принуденъ Исусъ? Мар. 13, 37.

Думитѣ въ Лука 12, 37 направиха на Петра особено впечатление.

5. Какво при това го занимаваше най-много? ст. 41
Срещаме ли това още веднажъ у Петра? Иоан. 21, 21.

6. На какво насочва Исусъ вниманието? ст. 42.
Кое положение застъпва и Павелъ? 1 Кор. 4, 1.

7. Кое трѣбваше да бѣде първото имъ качество? ст. 42; 1 Кор. 4, 2. Каква други качества се изискватъ? ст. 42; 1 Тим. 3, 2 послед. дума; 2 Тим. 2, 156.

8. Можеше ли да каже Павелъ, че навреме давалъ храна на слугитѣ? Деян. 20. 27. 20. Какво обещание има за такива ученици? ст. 43. 44; 1 Петр. 5, 4.

9. Какъвъ другъ видъ ученици рисува Исусъ? Лука 12, 45. Съ какво може и да се поразява? Ерем. 18, 18.

10. Въ какво се състои биенето споменато въ Лука 12, 45? Мат. 7, 1. Съ какво свършва то? Лука 12, 45 (последнитѣ 10 думи). 46.

11. Какво различие ще направи Господъ при опредѣление на наказанието? ст. 47. 48.

12. Какво желание изпълня Господа? ст. 49. Но отъ какво е зависимъ този петдесетъченъ огънь? ст. 50; 1 Иоан. 5, 6.

13. Кое ще бѣде едно отъ действията на Св. Духъ? ст. 51—53; Изх. 32, 26.

14. Въ кои нѣща сж много хора твърде остроумни? ст. 54—56. А кое не виждатъ тѣ? ст. 56 посл. часть. 57

15. Съ какъвъ образъ напомня Господъ сериозността на вѣчността? ст. 58. 59.

Забележка

Дрехата въ ориента се състои въ единъ широкъ платъ, който въ къщи за удобство се носи безъ коланъ. Но ако иска нѣкой да излѣзе или да работи, той се опасва, за да не си пречи при ходенето. Колана стѣга дрехата.

И ние трѣбва да бждемъ вътрешно стегнати, чиито мисли да не сж на произволъ. Ако ние не сме такива,

нѣмаме устоячивостъ и биваме поразявани отъ врага. И коланя е Исусъ. Ние трѣбва да бждемъ стегнати въ него. Тогава ние сме човѣци, на които не може нищо да препяствува.

11 УРОКЪ — 12 декемврий

За неплодната смокиня. Исусъ изцерава единъ болень зъ сѣбота. Лука 13, 1—17.

Вѣпроси

1. Противъ кой предрасждѣкъ видѣхме Исусъ да се бори? Иоан. 9, 2. При какъвъ другъ случай Исусъ стори сѣщото? Лука 13, 2.

2. Кое събитие повдигна вѣпроса? ст. 1. Явява ли Исусъ мнението си? ст. 3а.

3. Какво заключение можеше да извади незасегнатиятъ? ст. 4. какви послѣдствия би имало това за неговото поведѣние?

4. Защо оборва Исусъ това схващане по нещастиято? ст. 35. За какво трѣбва да послужи чуждото нещастие? ст. 5. Какъ се гледа тогава на пощадата? Римл. 2, 4.

5. Чрезъ коя притча се труди Исусъ да усили това предупреждение? Лука 13, 6—9. Какво възнамѣряваше господарьтъ? ст. 6. 7.

6. Защо не се изпълни намѣрението му? ст. 8. Кое наѣара градинаря да се застѣпи? ст. 9.

7. Какъвъ особенъ случай се даде на Израиля? Дан. 9, 27а. Какво можеше тогава да каже Господъ? Ис. 5, 4. Кое бѣше следствието? Лука 19, 43. 44.

8. Какъ трѣбва Израилъ да схваща сегашното си положение възъ основа на притчата?

И изцѣлението на болнитѣ, които ние разглеждаме

е едно ново свидетелство за Иисусовата любовъ за прекопване и наторяване смокинята.

9. Въ какъвъ день Иисусъ наново се заема съ изцеляване? Лука 13 10—13. Какво е незабавното следствие? ст. 14, 15.

10. Защо Иисусъ споменава на началника поведението му спрѣмо нещастната овца? ст. 15. Кое го кара да помогне? Защо избавлението на едно животно не изглежда за началника нарушение на сжботата?

11. Какви бѣха побужденията на Иисуса при изцѣлението на болнитѣ? Що трѣбваше да научи началникътъ? ст. 16.

12. Какъвъ успѣхъ има Иисусъ съ своето изцѣление на болни и своето поучение? ст. 17. Тѣй че какво значение има за Иисуса заповѣдта за любовъ къмъ ближния и тая за сжботата? Мат. 12, 12; Осия 6, 6.

12 УРОКЪ — 19 Декемврий

Какво казва Иисусъ за подвизаването за спасение.

Лука 13, 22—35.

Въпроси

1. Какъвъ въпросъ поставиха Иисусу когато минаваше Иерея? ст. 22, 23. Какво качество на запитвача издава въпросътъ? Какъвъ въпросъ бѣше той? 2 Тим. 2, 23. 1 Тим. 14.

2. Отговаря ли Иисусъ прямо? ст. 24. Какво иска той да му даде да обмисли?

3. Каква картина употребява Господъ за да облече поучението си? ст. 25.

4. Какъ се нарича времето докле спасителната врата стои отворена? 2 Кор. 6, 2. Като какъвъ служи Иисусъ презъ това време? Евр. 4, 14—16.

5. Какво обаче ще стане? Откр. 10, 7. Какво означава това отъ една страна? Ис. 63, 1; Откр. 15, 8.

6. Какъвъ отговоръ дава Господъ на недопустнатитѣ ст. 25 посл. ч. защо изглежда това странно? ст. 25.

7. Защо си остава Господъ на своето отхвърляне? Откр. 3, 20; Иоанъ 3, 3, 5. Но кои ще бждатъ спасенитѣ? Лука 13, 30; 29.

8. Какво стана съ всички, които си останаха извънъ ковчега? Бит. 7, 23. Каква ще бжде сждбата на всички незапечатани? Лука 13, 28, 30.

9. По кой начинъ искаше Иродъ да накара Исусъ да напусне областта му? ст. 31. Къмъ кои хора принадлежи Иродъ? Плачъ 5, 18.

10. Какво ще кажемъ за Исусовата откритостъ? Лука 13, 32-а. Забележка. Само кое го наказва да се отклони? ст. 33 а; Иоанъ 2, 4.

11. Кжде трѣбваше да се изпълни това? 33 б. Съ какви думи изказва Господъ своята скръбъ за това отличие на Ерусалимъ? ст. 34 а.

12. Кое остава най-страшното обвинение? ст. 34 посл. ч. Какво ще бжде следствието? ст. 35.

Забележка.

Исусъ не е ласкатель. Той може да постѣпва изобличително дето е нужно. Не обърнати проповѣдници не говорятъ така. Тѣ го правятъ за хората доколкото е възможно по-нѣжно, по удобно.

13 УРОКЪ — 26 Декемврий

Преговоръ

1 Урокъ. Какво ни учи Исусовия примѣръ на плащане храмовия данъкъ? Какъ иска Исусъ да се обхождаме съ децата и начинателитѣ въ вѣрата?

2 *Урокъ*. Въ какво дара на Божията благодать съдържа една задача за човѣка?

3 *Урокъ*. Защо Исусъ наблѣга тъй настойчиво на необходимостта отъ бързо опредѣление? Какво значение има за мисията разпращането на седемдесетѣ?

4 *Урокъ*. Въ какво се състои Исусовото величие? Какъ е било всѣкога отношението между числото на благодороднитѣ къмъ това на неблагодарницѣ?

5 *Урокъ*. Какъ могатъ да се откриятъ Божитѣ дѣла на насъ? Принадлежимъ ли ние къмъ видещитѣ?

6 *Урокъ*. Въ какво е притчата за добрия пастирь пастирско огледало?

7 *Урокъ*. Какъ можемъ да следваме днесъ милостивия самарянинъ?

8 *Урокъ*. Въ какво отношение Мария е единъ примѣръ на щастие чрезъ общение съ Исуса? Защо фарисеитѣ сж истински синове на убийцитѣ на пророцитѣ?

9 *Урокъ*. Въ що се състои хулата противъ Светия Духъ? Кой е ний-добриятъ пжтъ да останемъ завардени отъ този грѣхъ?

10 *Урокъ*. Покажи на притчата за будния слуга въ що трѣбва да се състои трояката готовностъ на едно Божие чадо!

11 *Урокъ*. Какъ мислеше юдейския народъ за становището си спрѣмо Бога? Какъ трѣбва да схване сегашното си положение отъ притчата за неплодната смокиня?

12 *Урокъ*. Какъ показва Исусъ, че едно вънкашно въроизповѣдание не осигурява мѣсто въ небето?

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА